

Predikan i Kyrkhults kyrka 2011 av Tobias Bäckström

Domsöndagen.

"Kristi återkomst"

Hes 47:6-12

1 Kor 15:22-28

Matt 13:47-50

Ps: 318, 490, 172, 285

Sedan några år tillbaka har det blivit populärt med TV-serier där deltagare röstar ut efterhand. Det kan ske på olika sätt, en grupp som röstar ut varandra tills det bara är en kvar. I Bonde söker fru så är det några bönder som skickar hem den ena efter den andra tills det är en kvinna kvar och som han förhoppningsvis är nöjd med.

Det är viktigt att poängtera att *så* kommer det inte bli på den yttersta dagen, vid Kristi återkomst. Jesus vill ha alla med. Som det står i epistelläsningen: "Liksom alla dör genom Adam, så skall också alla få nytt liv genom Kristus". Kristus dog för att vi ska få leva, det gjorde han inte förgäves. Han har inte utgett sitt liv, för att sen inte önska att alla verkligen tar emot det. Målet är att Gud ska bli allt, överallt, som episteln avslutas. Eller som det stod i den äldre översättningen: Gud ska bli allt i alla.

Men ändå är Jesus tydlig med att det också kommer bli ett utskiljande, liksom man sorterar fisk på stranden som man nyss fångat. Den goda fisken samlar man i korgar och den dåliga kastar man bort. Goda ställs mot dåliga. Så kommer det bli vid världens slut säger Jesus. Änglarna ska gå ut och skilja... ja inte goda från dåliga, här tar liknelsen med fisken slut, istället ska de skilja onda från rättfärdiga. Och det är en viss skillnad.

Men, kanske du frågar dig, vem är rättfärdig? Vem har levt ett felfritt liv? Vem har aldrig behandlat någon annan illa? Ja, man behöver bara gå till sig själv för att inse att den där korgen borde gapa tom på den yttersta dagen och istället skulle havet sprattla av en mängd ikastad fisk. Det vore kanske inte så stor mening att fiska då?

Men återigen episteltexten: det är genom Kristus vi får ett nytt liv, genom det som han har gjort för oss. Allt det dåliga som vi har gjort, det har Jesus tagit på sig och så har han gett oss sin rättfärdighet. Så vem är rättfärdig? Jo, den som har tagit emot erbjudandet.

I ett avsnitt av Bonde söker fru så var det en av kvinnorna som lämnade frivilligt. Hon kände att detta var inget för henne, hon ville inte. Och det var ingen som tvingade henne att stanna kvar. Och om bonden ändå hade bestämt sig för henne och låst in henne i sin lada, så hade det knappast blivit ett lyckligt förhållande. Utröstningen handlar alltså om att man snarare röstar ut sig själv.

Den där utsorteringen grundar sig ytterst på vad vi själva vill. Det är avgörande är hur vi lever våra liv *här* och vilka val vi gör *nu*. Den relation, eller icke-relation, som vi har till Jesus kommer att fortsätta i evigheten. På den yttersta dagen så kommer det att bli tydligt och uppenbart, det som redan är en verklighet här: om vi lever med Gud eller inte.

När vi läser liknelsen så är det betryggande att se att det är änglarna, på Guds uppdrag, som står för utskiljandet. Det vill säga: det är inte vår sak. Det är inte vi som avgör vem eller vilka som ska med. Det viktigaste *för dig* är att du låter dig fångas av Guds nät, och inte spekulera om vilka andra som också gör det. Det får vi lämna i Guds händer.

Än så länge lever vi i det där nätet medan det fortfarande är kvar i havet, innan det dragits upp på land. Nätet är kyrkan, och Gud tyckte uppenbarligen att det var lönt att kasta i det. Han hoppas att fånga så många som möjligt.

Nu är alltså samlandets tid, när Gud samlar sitt folk. Han samlar fisk av alla slag: i kyrkan så ryms alla, alla folkslag, klasser och åldrar. Det är mer tydligt för oss som lever idag än det någonsin har varit: hur universell kyrkan är. Den finns i alla länder över hela vår jord. Det är längesedan som kristendomen var ett typiskt väst-fenomen. 70 % av de kristna bor på jordens södra halvklot. Och vi är alla fiskar i kyrkans nät.

I dagens gammaltestamentliga läsning ur Hesekiel, så får profeten en vision av framtiden. Han ser en flod med friskt vatten där det vimlar av fisk. Han ser träd som växer tätt längs floden på båda stränderna. När man läser Hesekiels vision så får man också associationer till bibelns första kapitel. I paradiset lustgård så fanns också floder med friskt vatten och grönskande träd i en trädgård. Så frågan är: ser han bakåt eller framåt i tiden. Svaret är: både ock! När Jesus kommer tillbaka så kommer cirkeln att slutas, då ska världen återställas som den en gång var. Samma paradiset lustgård som Adam och Eva, våra första föräldrar vandrade i kommer att vänta på oss.

Kristi återkomst blir en återställelse av allting. Synden och ondskan kom in i världen genom våra första föräldrars val, och har fortsatt att finnas kvar genom våra val idag. Genom detta så blev allting skadat, balansen i skapelsen rubbades och ingenting blev vad det borde vara efter det. Det är inte bara mänskligheten som lever under syndafallets konsekvenser, utan det gör också själva naturen.

Men det finns en bortre parentes för det tillstånd som vi lever i nu. Den siste fienden som förintas är döden skriver Paulus. Sen kommer allt att läggas under hans fötter. Det kommer då inte längre finnas någon synd och ondska. Där kommer vi känna oss lika hemma som de första människorna i paradiset. Det är det som vi väntar på och som livet här bara är en förberedelse inför. När Gud blir allt, överallt, så har vi nått målet för vår tillvaro.